

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Сергій ОКОВИТИЙ

«24» червня 2025 р.

ПОГОДЖЕНО

В.о. проректора

з науково-педагогічної роботи

Наталія ГУК

«24» 24. 06 2025 р.

ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ІСПИТУ З МОВОЗНАВСТВА

для вступу на навчання за освітнім ступенем магістра
на основі освітнього ступеня бакалавра (освітньо-кваліфікаційного рівня
спеціаліста, освітнього ступеня магістра)
за спеціальністю В11 Філологія

Розглянуто на засіданні вченої ради
факультету української й іноземної філології
та мистецтвознавства
від «24» червня 2025 р.; протокол № 12

Голова вченої ради 38- Ірина ПОПОВА

Дніпро-2025

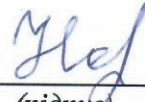
Укладачі програми:

1. Дьячок Н. В., завідувач кафедри загального мовознавства та слов'янознавства, доктор філологічних наук, професор;
2. Голікова Н. С., завідувач кафедри української мови, доктор філологічних наук, професор;
3. Куварова О. К., професор кафедри загального мовознавства та слов'янознавства, доктор філологічних наук, доцент;
4. Греченко-Журавська В. М., доцент кафедри загального мовознавства та слов'янознавства, кандидат філологічних наук, доцент;
5. Шпітько І. М., доцент кафедри загального мовознавства та слов'янознавства, кандидат філологічних наук, доцент.

Програма ухвалена на засіданні кафедри загального мовознавства та слов'янознавства
від «12» червня 2025 р.; протокол № 10.

Завідувач кафедри (Наталя ДЬЯЧОК)
(підпис) (ім'я та прізвище)

та на засіданні науково-методичної ради факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства від «16» червня 2025 р.;
протокол № 10.

Голова науково-методичної ради (Ольга НОВІКОВА)
(підпис) (ім'я та прізвище)

1. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Фаховий іспит (ФІ) передбачає перевірку здатності вступника до опанування освітньої програми другого (магістерського) рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Результати ФІ зараховуються для конкурсного відбору осіб; які на основі освітнього ступеня бакалавра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, освітнього ступеня магістра) вступають на навчання для здобуття ступеня магістра.

Програма фахового іспиту для вступу на навчання за освітнім ступенем магістра за спеціальністю В11 Філологія (Освітні програми: «Українська мова та література», «Переклад з англійської та німецької мов», «Англійська та друга західноєвропейська мови і літератури», «Китайська та англійська мови і літератури», «Японська та англійська мови і літератури»)

Програму ФІ укладено на основі Програми предметного тесту з мовознавства єдиного вступного фахового випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК 6, НРК 7, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України №739 від 19.05.2025 р.

2. ТЕМАТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Розділ 1. Мовознавство як наука

Тема 1.1. Мовознавство як наука про мову. Предмет і завдання, основні проблеми мовознавчої науки (природа і сутність мови, мова і мислення, мова і мовлення, походження мови, мова і суспільство, система і структура мови).

Тема 1.2. Система мовознавчих дисциплін: мовознавство загальне і часткове, теоретичне і прикладне.

Тема 1.3. Методологічна основа мовознавства. Індуктивний і дедуктивний підходи до вивчення мовних явищ. Вихідні прийоми наукового аналізу мовного матеріалу (методи проведення лінгвістичних досліджень): описовий метод; порівняльно-історичний метод; метод лінгвістичної географії; зіставний метод; структурний метод.

Тема 1.4. Синхронія і діяхронія як аспекти мовознавчого аналізу.

Тема 1.5. Зв'язок мовознавства з іншими науками: літературознавством, історією, археологією, філософією, логікою, соціологією, психологією, етнологією, культурологією, інформаційними технологіями, математикою, семіотикою, фізіологією, медициною, фізикою, географією.

Розділ 2. Мова, мовлення, суспільство

Тема 2.1. Загальні поняття про мову. Мова як явище біологічне, психічне, суспільне.

Тема 2.2. Системний характер мови.

2.2.1. Структура мови. Ієрархійність (поліструктурність) рівнів мови. Теорія ієрархії рівнів.

2.2.2. Рівні мови: основні (фонологійний, морфологічний, лексико-семантичний і синтаксичний); проміжні рівні (морфонологійний, словотвірний, фразеологічний). Взаємозалежність рівнів мови. Динамічність.

2.2.3. Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Види співвідношень: парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями.

Тема 2.3. Система і норма.

2.3.1. Властивості мовних одиниць: системоутворювальні і системонабуті.

2.3.2. Мовна система: фонологія, морфологія, лексикологія, синтаксис.

2.3.3. Мовна норма. Орфоепічні, орфографічні, граматичні, лексичні, стилістичні норми. Відмінності між мовною системою і мовною нормою.

Тема 2.4. Функції мови.

2.4.1. Основні функції мови: комунікативна, мислетвірна, когнітивна (гносеологічна).

2.4.2. Похідні (уточнювальні, часткові) функції мови. Фатична, репрезентативна, емотивна, експресивна, волюнтативна, прагматична, естетична, референтна.

Тема 2.5. Знакова природа мови.

2.5.1. Визначення мовного знака.

2.5.2. Своєрідність мови як знакової системи: характеристика мовного знака: довільність, лінійність, змінність.

2.5.3. Знаковість і одиниці мови. Основні характеристики знака: план вираження, план змісту. Знак, напівзнак. Субзнаковий, знаковий і суперзнаковий рівні мови. Найменші мовні одиниці і знак (фонема, морфема, слово, речення).

Тема 2.6. Мовлення.

2.6.1. Фізіологічні механізми мовлення. Форми вираження слова. Слово почуте, слово побачене, слово вимовлене.

2.6.2. Периферійний (голосовий) апарат мовлення, його будова. Дихальний, голосовий, артикуляційний. Активні, пасивні органи мовлення: рухомі (язик, губи, нижня щелепа, м'яке піднебіння, язичок); нерухомі (зуби, альвеоли, тверде піднебіння, задня стінка зів, верхня щелепа, порожнина носа).

Тема 2.7. Види мовлення.

2.7.1. Зовнішнє мовлення: усне (монолог, діалог, полілог), писемне.

2.7.2. Внутрішнє мовлення.

Тема 2.8. Мова як засіб спілкування.

2.8.1. Функції, форми й засоби спілкування. Класифікації функцій спілкування: інформаційно-комунікативна, регулятивно-комунікативна, афективно-комунікативна.

2.8.2. Аспекти спілкування (комунікативний, інтерактивний, перцептивний) та їхні особливості.

2.8.3. Поняття комунікативного бар'єру. Авторитет, уникнення, нерозуміння.

2.8.4. Вербальна і невербальна комунікація. Словесне спілкування, кінесика, паралінгвістика, проксемика.

Тема 2.9. Мова і суспільство.

2.9.1. Соціальна функція мови: комунікація, соціалізація, ідентифікація.

2.9.2. Державна мова, мовна політика.

2.9.3. Мова як загальнонародне явище.

2.9.4. Характерні риси взаємодії мови та культури: культурні концепти, мовні табу, мовні ритуали.

2.9.5. Мова та ідентичність. Види ідентичності (етнічна, соціальна, індивідуальна).

Розділ 3. Системно-структурна організація мови

Тема 3.1. Фонетична система мови.

3.1.1. Три аспекти вивчення звуків (акустичний, артикуляційний, функційний).

3.1.2. Принципи класифікації голосних та приголосних звуків. Звук і фонема.

3.1.3. Фонеми в парадигматиці й синтагматиці (опозиції фонем, фонологійні класи).

3.1.4. Фонетичне членування мовленнєвого потоку (фраза, синтагма, фонетичне слово, склад, звук). Наголос. Інтонія.

3.1.5. Фонетичні закони. Фонетичні зміни. Комбінаторні звукові зміни (акомодація, асиміляція, дисиміляція, метатеза). Позиційні звукові зміни (редукція, протеза).

3.1.6. Фонетична й фонематична транскрипція. Транслітерація.

Тема 3.2. Лексико-семантична система мови.

3.2.1. Слово, поняття, концепт. Лексико-семантичні варіанти слова. Типи мотивації лексичних одиниць (фонетична, морфологічна, етимологічна, семантична).

3.2.2. Мовна семантика. Семантика й референція. Типи значень: лексичне та граматичне значення слова. Денотативне й конотативне значення слова. Стилїстичний компонент значення. Розвиток значення слова: розширення, звуження, меліоризація, зниження (пейорація), метафоричне перенесення, метонімічне перенесення, евфемізація.

3.2.3. Полісемія слова. Синоніми. Антоніми. Омоніми. Пароніми. Поняття семантичного поля.

3.2.4. Функціональна диференціація лексики. Стилїстична диференціація: книжна лексика, розмовна, нейтральна. Соціальна й територіальна диференціація: професійна лексика (терміни); жаргонізми, арготизми, сленгізми, діалектизми. Активна й пасивна лексика (неологізми, okazіоналізми, історизми, архаїзми).

3.2.5. Етимологія. Типи лексики за походженням (питомі й запозичені слова). Асиміляція запозичень: фонетична адаптація; граматична та лексична асиміляція.

3.2.6. Фразеологія. Класифікація фразеологізмів: за структурою, за семантичним принципом, за походженням, за функцією. Синонімія та антонімія фразеологізмів.

3.2.7. Лексикографія. Типи словників. Основні концепції укладання словників. Структура словникової статті.

Тема 3.3. Граматична система мови.

3.3.1. Морфеміка і дериватологія

3.3.1.1. Морфемна будова слова. Види та варіанти морфем. Формотвірні / словотвірні афікси. Основа слова. Похідні й непохідні основи. Словотвірна пара (похідне і твірне слово).

3.3.1.2. Способи творення слів. Морфологічні способи творення слів: афіксальні та неафіксальні (композиція, юкстапозиція, аббревіація). Неморфологічні способи творення слів: лексико-синтаксичний, лексико-семантичний, морфолого-синтаксичний (конверсія).

3.3.2. Морфологія.

3.3.2.1. Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія. Способи вираження граматичних значень через афікси: флексія, суфікс, постфікс, префікс, інтерфікс.

3.3.2.2. Аглютинація і фузія. Аналітичні граматичні засоби: службові слова, порядок слів, інтонація. Синтетичні граматичні способи: внутрішня флексія, редуплікація, суплетивізм, синтаксичне словоскладання, наголос.

3.3.2.3. Частини мови як лексико-граматичні класи слів. Принципи виокремлення частин мови. Іменник як частина мови. Граматичні категорії іменника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди іменника (власні / загальні назви; істоти / неістоти; конкретні / абстрактні назви; збірні / речовинні). Прикметник як частина мови. Граматичні категорії прикметника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди прикметника (якісні, відносні, присвійні). Ступенювання прикметників. Числівник як частина мови. Класифікація числівників за семантичним принципом. Займенник як частина мови. Розряди займенників. Дієслово як частина мови. Особові й неособові форми дієслова. Морфологічні категорії дієслова (вид, перехідність / неперехідність, стан, спосіб, час, особа, рід, число). Синтаксичні ролі дієслова. Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Ступенювання прислівників. Службові частини мови. Прийменник: розряди та функції. Сполучник: розряди і функції. Частка: розряди й функції. Вигук та звуконаслідувальні слова.

3.3.3. Синтаксис.

3.3.3.1. Типи синтаксичного зв'язку: сполучниковий (сурядний, підрядний) / безсполучниковий. Форми підрядного зв'язку: узгодження, керування, прилягання.

3.3.3.2. Словосполучення. Критерії класифікації словосполучень (за формою зв'язку, за будовою, за морфологічним принципом).

3.3.3.3. Типи простих речень за метою висловлювання, за структурою (односкладні / двоскладні, поширені / непоширені, повні / неповні).

3.3.3.4. Актуальне членування речення: поняття теми й реми.

3.3.3.5. Типологія складних речень (складносурядні, складнопідрядні, безсполучникові, багатокomпонентні з різними видами зв'язку).

3.3.3.6. Способи та засоби поєднання речень у тексті: ланцюжковий і паралельний зв'язки компонентів.

3.3.3.7. Поняття когезії й когерентності.

Розділ 4. Стилїстика

Тема 4.1. Стилїстика як галузь мовознавства. Розділи стилїстики та їхнї завдання.

4.1.1. Об'єкт і предмет стилїстики.

4.1.2. Загальна стилїстика: мета й завдання.

4.1.3. Стилїстика мови як розділ про стилї мови.

4.1.4. Стилїстика мовлення як розділ про семантичнї, експресивно-стилїстичнї особливостї мовлення в його уснїй і писемнїй формах.

4.1.5. Стилїстика художньої лїтератури як розділ про специфічнї особливостї лїтературного напрямку та індивідуальнї особливостї стилю письменника чи твору.

4.1.6. Функціональна стилїстика: мета й завдання.

Тема 4.2. Функціональнї стилї та їхня класифікація.

4.2.1. Поняття функціонального стилю і підстилю.

4.2.2. Офіційно-діловий стиль. Сфера застосування офіційно-ділового стилю. Становлення й розвиток офіційно-ділового стилю. Норми офіційно-ділового стилю. Ознаки: документальність, стабільність, стислість, чіткість, стандартизованість вислову, регламентованість тексту. Кліше, штампи, канцеляризми. Підстилі офіційно-ділового стилю.

4.2.3. Науковий стиль. Ознаки наукового стилю: об'єктивність, логічність, узагальненість, однозначність, лаконічність, аргументованість, точність.

4.2.4. Публіцистичний стиль. Головні сфери реалізації сучасного публіцистичного стилю. Ознаки публіцистичного стилю: поєднання логічності доказів, точності висловлювання положень з емоційно-експресивною образністю використання художніх засобів; доступність; спрямованість на широку аудиторію; інформативність.

4.2.5. Розмовний стиль. Головні сфери реалізації розмовного стилю. Ознаки розмовного стилю: спонтанність, безпосередність, невербальні засоби спілкування (міміка, жести), емоційність, використання вигуків, звертань, неповних речень.

4.2.6. Художній стиль. Головні сфери реалізації художнього стилю. Ознаки художнього стилю: образність, поетичність, естетика мовлення, експресія як інтенсивність вираження, зображальність, поєднання конкретно-чуттєвого живописання з інтелектуалізмом. Засоби образності.

Тема 4.3. Жанрова диференціація.

4.3.1. Поняття жанру в стилїстиці.

4.3.2. Жанри офіційно-ділового стилю: закон, постанова, договір, меморандум, протокол, заява, резюме, автобіографія, діловий лист.

4.3.3. Жанри наукового стилю: монографія, стаття, тези, рецензія, анотація, доповідь, лекція.

4.3.4. Жанри публіцистичного стилю: стаття, замітка, репортаж, нарис, фейлетон, есе.

4.3.5. Жанри розмовного стилю: бесіда, промова (вітальна, застільна, поминальна). Жанри художнього стилю: епічні (роман, сага, повість, оповідання, новела), ліричні (вірш, поема, балада), драматичні (трагедія, комедія, драма).

Тема 4.4. Стилiстичні ресурси (засоби) мови.

4.4.1. Поняття про тропи та фігури.

4.4.2. Фонетичні засоби стилістики: алітерація, асонанс, анафора, епіфора, звуконаслідування, фонетичний повтор, рима.

4.4.3. Лексичні засоби стилістики: алегорія, метафора, персоніфікація, метонімія, епітет, синекдоха, порівняння, оксиморон, гіпербола, літота, табу та евфемізми, іронія, сарказм, гротеск.

4.4.4. Синтаксичні засоби стилістики: антитеза, парцеляція, градація, інверсія, паліндром, акростих, параномазія, синтаксичний повтор, риторичне питання, риторичне звертання, еліпсис, багатосполучниковість, безсполучниковість, період.

Тема 4.5. Стилiстика тексту.

4.5.1. Композиційно-стилiстичні особливості тексту.

4.5.2. Дискурс як комунікативно-стилiстичне явище.

3. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

До розділів 1–3

Основна:

1. Бевзенко С. П. Вступ до мовознавства: Короткий нарис: навчальний посібник. Київ: Вища школа, 2006.
2. Дорошенко С. І., Дудик П. С. Вступ до мовознавства. Київ: Вища школа, 1974. 294 с.
3. Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства: підручник. Київ: Видавничий центр „Академія”, 2009. 336 с.
4. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства: підручник. Київ: ВЦ „Академія”, 2014. 368 с.
5. Кочерган М. П. Загальне мовознавство: підручник. Київ: ВЦ „Академія”, 2010. 464 с.
6. Микитюк О. Сучасна українська мова: самобутність, система, норма: навч. посібник. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2012. 440 с.
7. Сучасна українська літературна мова: підручник. За ред. А. П. Грищенка. Київ: Вища школа, 2002. 439 с.
8. Ющук І. П. Українська мова: підручник. Київ: Либідь, 2004. 640 с.

Додаткова:

1. Білецький А. О. Про мову і мовознавство: навч. посібник для студентів філол. спец. вищ. навч. закладів. Київ: АртЕк, 1997. 224 с.
2. Вступ до мовознавства: навч. посіб. для здобувачів філологічних спеціальностей закладів вищої освіти / уклад.: Н. С. Безгодова,

- А. О. Найрулін. Полтава: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2023. 227 с.
3. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1985.
 4. Дорошенко С. І. Загальне мовознавство: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2006.
 5. Дрогомирецький П. П., Пена Л. І. Вступ до мовознавства: навч.-метод. посібник. Івано-Франківськ: Фоліант, 2015. 102 с.
 6. Загнітко А. П. Словник сучасної лінгвістики: поняття і терміни: у 4 т. Донецьк: ДонНУ, 2012.
 7. Зеленько А. С. Загальне мовознавство. Методи, аспекти, прийоми й процедури дослідження мови. Луганськ, 2002.
 8. Методичні рекомендації для самостійної роботи з курсу „Вступ до мовознавства” / укладачі Н. В. Дьячок, О. К. Куварова, І. М. Шпітько. Дніпро: Ліра, 2023. 40 с.
 9. Мова як система: навч. посіб. / укл. В. А. Глущенко, Ю. В. Ледняк, В. М. Овчаренко, І. М. Рябініна. Київ, 2011. 132 с.
 10. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: Термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
 11. Штерн І. Б. Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики. Енциклопедичний словник для фахівців з теоретичних гуманітарних дисциплін та гуманітарної інформатики. Київ: АртЕк, 1998. 336 с.
 12. Ющук І. П. Лекції зі вступу до мовознавства: навч. посіб. Київ: Міжнар. ін-т лінгвістики та права, 1995. 111 с.

До розділу 4

Основна:

1. Дудик П. С. Стилїстика української мови: навчальний посібник. Київ: ВЦ «Академія», 2005. 368 с.
2. Єрмоленко С. Я. З історії української стилістики: від стилістики мовних засобів до інтегративної стилістики. *Українська мова*. 2019. № 1. С. 3–15.
3. Єрмоленко С. Я. Лінгвостилістика: основні поняття, напрями й методи дослідження. *Мовознавство*. 2005. № 3–4. С. 112–125.
4. Єрмоленко С. Я., Бирик С. П., Коць Т. А., Сюта Г. М., Чемеркін С. Г. Літературна норма і мовна практика: монографія / за ред. С. Я. Єрмоленко. Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2013. 320 с.
5. Єрмоленко С. Я. Нариси з української словесності (Стилїстика та культура мови). Київ: Довіра, 1999. 431 с.
6. Єрмоленко С. Я. Синтаксис і стилістична семантика. Київ: Наук. думка, 1982. 210 с.
7. Коваль А. П. Практична стилістика сучасної української мови: Вид. третє, доп. і переробл. Київ: Вища шк., 1987. 352 с.
8. Пилинський М. М. Мовна норма і стиль. Київ: Наук. думка, 1976. 288 с.
9. Пономарів О. Д. Стилїстика сучасної української мови: Підручник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. 248 с.

10. Стилїстика української мови: Підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько. Київ: Вища шк., 2005. 462 с.
11. Сучасна українська літературна мова: стилїстика / за заг. ред. акад. АН УРСР І. К. Білодіда. Київ: Наук. думка, 1973. 588 с.

Додаткова:

1. Антисуржик. Вчимося ввічливо поводитись і правильно говорити / за заг. ред. О. Сербенської: навч. посібн. 3-тє вид. Львів: Світ, 2017. 304 с.
2. Волкотруб Г. Й. Практична стилїстика української мови: Навчальний посібник. Тернопіль: Підручники і посібники, 2008. 256 с.
3. Голїкова Н. С. Мова художньої прози Павла Загребельного: від слова до концепту: монографія. Дніпро: Акцент ПП, 2018. 432 с.
4. Голїкова Н. С. Мовна норма в художній літературі початку ХХІ столїття. *Український смисл*: зб. наук. праць. Дніпропетровськ: ДНУ, 2012. С. 3 – 11.
6. Головащук С. І. Словник-довідник з українського літературного слововживання. Київ: Наук. думка, 2010. 432 с.
7. Коваль А. П. Дїлове спілкування. Київ: Либїдь, 1992. 280 с.
8. Коць Т. А. Літературна норма у функціонально-стильовій і структурній парадигмі. Київ: Логос, 2010. 303 с.
9. Культура української мови: Довідник / За ред. В.М. Русанівського. Київ: Либїдь, 1990. 302 с.
10. Пентилюк М. І. Культура мови і стилїстика. Київ: Вежа, 1994. 240 с.
11. Пилинський М. М. Розвиток і взаємодія художнього і публіцистичного стилів української мови. *Взаємодія художнього і публіцистичного стилів української мови*. Київ: Наук. думка, 1990. С. 3 – 12.
13. Пономарів О. Д. Українське слово для всіх і для кожного. Київ: Либїдь, 2013. 360 с.
14. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: навчальний посібник. Київ: Знання, 2006. 291 с.
15. Сологуб Н. М. Словники мови письменників. *Лїнгвостилїстика: об'єкт – стиль, мета – оцїнка*: зб. наук. праць. Київ, 2007. С. 133 – 138.
16. Сюта Г. М. Фоностилїстична норма в українській поетичній мові другої половини ХХ столїття. *Мовознавство*. 2012. № 3. С. 80 – 87.
17. Тараненко О. О. Дїєслово в контексті сучасних тенденцій до перегляду нормативних засад української літературної мови. *Мовознавство*. 2006. № 2 – 3. – С. 55 – 77.
18. Тараненко О. О. Фїгура мови. *Українська мова*: енциклопедія / редкол.: Русанівський В. М., Тараненко О. О. (співголови), М. П. Зяблюк та ін. Київ: «Укр. енцикл.», 2000. С. 695 – 696.
19. Чабаненко В. А. Стилїстика експресивних засобів української мови: монографія. Запорїжжя: ЗДУ, 2002. 351 с.
20. Чередниченко І. Г. Нариси з загальної стилїстики сучасної української мови. Київ: Рад. шк., 1962. 495 с.

4. СТРУКТУРА БІЛЕТУ

Кожний білет фахового іспиту містить **50 тестових завдань**, зміст яких стає відомим вступнику лише при отриманні. Питання складено у формі обрання однієї вірної відповіді з чотирьох запропонованих.

Оцінка за відповідь на кожне питання може набувати одного з двох значень:

максимального значення 2 балів у випадку вірної відповіді;
мінімального значення 0 балів у випадку невірної відповіді.

Розподіл питань у білеті:

– за формою завдань:

	Кількість тестових завдань у варіанті	Кількість балів за тестове одне завдання	Максимальна кількість балів
Розділ 1	5	2	10
Розділ 2	10	2	20
Розділ 3	20	2	40
Розділ 4	15	2	30
Всього питань на обрання вірної відповіді	50	2	$50 \times 2 = 100$

– за розділами:

база містить тестові завдання з 4 розділів; у кожному розділі 10 блоків; кількість завдань у блоці: розділ 1 – 5, розділ 2 – 10, розділ 3 – 20, розділ 4 – 15; для екзаменаційного білету обирається по одному блоку завдань із кожного розділу.

Дисципліни	Кількість блоків	Кількість завдань в одному блоці	Всього завдань з дисципліни
Розділ 1	10	5	50
Розділ 2	10	10	100
Розділ 3	10	20	200
Розділ 4	10	15	150
Загальна кількість завдань			500